Generalitat de Catalunya
Consell Interuniversitari de Catalunya
Oficina d'Accés a la Universitat

2025

Proves d'accés a la universitat

Literatura dramàtica

Sèrie 1

Qualificació		
Exercici 1		
Exercici 2	*a*	
	b	
	c	
Exercici 3. Opció __		
Suma de notes parcials		
Descompte en la redacció		
Qualificació final		

Comprovació	2a correcció

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

L'examen consta de TRES exercicis obligatoris. Feu els exercicis 1 i 2, i responeu a TOTES les qüestions que s'hi plantegen. Trieu UNA de les tres opcions (A, B o C) de l'exercici 3 i responeu a TOTES les qüestions de l'opció triada.

Les respostes han de ser clares i han d'estar redactades de manera coherent i cohesionada, amb correcció gramatical, lèxica i ortogràfica. Es descomptarà fins a 1 punt en el conjunt de l'examen per errors de redacció, gramaticals, ortogràfics o lèxics.

Exercici 1

[2 punts]

Marqueu a la casella corresponent si les definicions següents són correctes o errònies. A continuació, justifiqueu per què les definicions errònies ho són.

	Correcta	*Errònia*
— *Teatre èpic*: També es pot anomenar *teatre d'avantguarda*, *de laboratori* o *d'investigació*. En definitiva, és el teatre oposat al teatre burgès, que només busca fer diners amb fórmules artístiques segures, i també l'oposat al teatre clàssic, que proposa obres d'autors consagrats per a assegurar-se també el benefici econòmic. Neix al segle xx.	☐	☐
— *Paròdia*: Obra que transforma irònicament un text anterior conegut pel públic caricaturitzant-lo o invertint-lo. Imitació burlesca d'un personatge famós. Burla, escarni de qualsevol circumstància que es consideri seriosa o important.	☐	☐
— *Teatre de la crueltat*: Forma teatral creada cap al 1960 pel dramaturg brasiler Augusto Boal. Estudia, mostra i critica les actuacions del poder, amb una intenció clarament combativa. Els espectadors adopten un rol actiu en l'escenificació i acaben formant-ne part aportant les seves experiències personals.	☐	☐
— *Teatre de l'oprimit*: Expressió creada per Antonin Artaud. Es tracta de sotmetre l'espectador a un xoc per tal d'alliberar-lo del pensament discursiu i lògic i enfrontar-lo a una nova catarsi i a una experiència estètica i ètica original. L'escenari és utilitzat com a espai productor d'imatges destinades al subconscient de l'espectador. Alguns espectacles de La Fura dels Baus seguien aquesta estètica.	☐	☐

Exercici 2

[4 punts en total]

Analitzeu l'escena següent de *La casa de Bernarda Alba*, de Federico García Lorca, responent a les qüestions que es plantegen a continuació del text.

ADELA: Ya no aguanto el horror de estos techos después de haber probado el sabor de su boca. Seré lo que él quiera que sea. Todo el pueblo contra mí […], perseguida por los que dicen que son decentes, y me pondré delante de todos la corona de espinas que tienen las que son queridas de algún hombre casado.

MARTIRIO: ¡Calla!

ADELA: Sí, sí. *(En voz baja.)* Vamos a dormir, vamos a dejar que se case con Angustias. Ya no me importa. Pero yo me iré a una casita sola donde él me verá cuando quiera, cuando le venga en gana.

MARTIRIO: Eso no pasará mientras yo tenga una gota de sangre en el cuerpo.

a) Expliqueu què passa en el text i situeu el sentit de l'escena dins del conjunt de l'obra.
[1 punt]

***b*)** Descriviu el tema, el conflicte i els personatges de l'obra, així com la situació que planteja l'escena, i raoneu si en el text els personatges són tractats de manera realista o simbòlica.
[2 punts]

***c*)** Digueu quina forma dramàtica té l'escena a partir de dos elements del text.
[1 punt]

Exercici 3

[4 punts en total]

Trieu UNA de les tres opcions següents (A, B o C) i responeu a les qüestions corresponents.

OPCIÓ A

Creeu una escena teatral (d'entre dues-centes cinquanta i tres-centes paraules) que contingui elements del gènere del suspens a partir de les pautes següents:

Situació: [1 punt]

— A ha de fer X aquí i ara, però no ho pot fer sense ajuda.

Circumstàncies i antecedents de A (cal escollir, com a mínim, una de les propostes següents): [2 punts]

— X tindrà conseqüències irreversibles per al futur de A.
— B i C es mostren disposats a ajudar A.
— Un dels dos (B o C) vol que A fracassi —qui?, per què?— però A no ho sospita, almenys inicialment.
— La relació entre A i B és recent, però amb C és més antiga.
— B i C tenen motius secrets per a odiar-se.
— Cadascun dels tres personatges surt d'escena una vegada.

Final: [1 punt]

— Ningú no aconsegueix el seu objectiu inicial (hi pot haver, però, un canvi d'objectiu en algun dels tres personatges).

OPCIÓ B

Analitzeu l'escena següent de *Hamlet*, de William Shakespeare (amb traducció de Joan Sellent), tenint en compte les qüestions que s'indiquen a continuació del text.

Espectre: Vet aquí, doncs, com, mentre jo dormia,
la mà del meu germà va arrabassar-me
vida, reina i corona al mateix temps,
i així, en la flor dels meus pecats, desprevingut,
privat dels olis sants i del penediment,
vaig ser enviat a rendir comptes amb el pes
de tots els meus defectes a l'esquena.
Oh, és horrible, horrible, més que horrible!
Si encara no ets un fill desnaturalitzat,
no deixis que l'alcova reial de Dinamarca
sigui un llit de luxúria i d'incest.

[…]

Adeu, adeu, adeu. I recorda't de mi.

Hamlet: […] ¿Que em recordi de tu?
Sí, pobre espectre: mentre la memòria
conservi un lloc en aquest globus trastornat.
¿Que em recordi de tu? Sí: de les taules
de la meva memòria n'esborraré
tots els records banals […],

i no viurà res més que la teva ordre
en el llibre i volum del meu cervell,
sense contaminar-se amb coses més vulgars.

[…]

Oh canalla, canalla, maleït
canalla somrient! El meu quadern…
hi he d'anotar que un home pot somriure,
somriure, i ser un canalla al mateix temps.

***a*)** Esmenteu una característica del teatre del Renaixement anglès que s'observi a l'escena.
[1 punt]

***b*)** Digueu quina és la situació que planteja l'escena i a quin gènere pertany l'obra, i mencioneu una característica de cadascun dels personatges que hi apareixen.
[2 punts]

***c*)** Comenteu algun altre recurs expressiu de l'obra (l'ús de l'espai escènic, la construcció dramàtica del text, etc.) que observeu a l'escena.
[1 punt]

OPCIÓ C

Analitzeu, utilitzant entre dues-centes i dues-centes cinquanta paraules, com la crítica teatral següent descriu l'experiència dels espectadors i en quins elements es basa per a expressar-la. Per a dur a terme l'anàlisi, tingueu en compte les pautes següents, a més d'altres elements que considereu pertinents:

***a*)** Digueu si la crítica fa referència a aspectes temàtics, polítics o ideològics de l'obra o a altres aspectes.
[1 punt]

***b*)** Expliqueu si té en compte la realització escènica de l'obra i de quina manera.
[2 punts]

***c*)** Relacioneu algun dels elements que subratlla la crítica amb la vostra pròpia experiència com a espectador o espectadora d'una obra que hàgiu vist.
[1 punt]

Les màquines de parlar

Albert Arribas dirigeix 'Verbagàlia' a la Sala Atrium, dos monòlegs de Víctor Català que mai no s'havien representat professionalment

Quan el teatre es fa bé, també agrada. Sobretot si es fa amb rigor. I si una cosa té l'Albert Arribas, és que és un home rigorós. […] Només faltava que entrés a l'equació la Víctor Català: una altra bèstia nostrada, amb els monòlegs *La tieta* i *Verbagàlia*. […] Dues altres bèsties en escena, la Paula Blanco i l'Oriol Genís, posen cos i ànima a les paraules de la Víctor. No us perdéssiu pas aquesta joia a la renovada Sala Atrium. […]

Quan accedim a la sala, ells dos ja hi són, ben assegudets. «El pedestal són les sabates», deia Joan Brossa. En aquest cas, el pedestal no és de cartó pedra (construït a l'imprescindible Taller d'Escenografia Castells). Paula Blanco i Oriol Genís seuen, pacients, amb una actitud entre el tedi de la sala d'espera i la resignació de la condemna (auto)imposada. L'escenari és una caixa negra, ara sense aquelles dues portes que tant condicionaven les posades en escena a l'antiga Atrium. […]

El «no-lloc» que és un escenari quan està despullat de tot decorat pot recordar un purgatori, on aquestes dues animetes en pena esperen el seu torn. L'espectacle són els dos monòlegs, un rere l'altre, amb els dos actors asseguts tota l'estona i vestits en tons ocres i marrons (vestuari de Manuel Mateos). La primera a parlar és *La tieta*, i Arribas fa que Blanco digui les acotacions que descriuen la

cambra de la protagonista. […] Paula Blanco manté tota l'estona els peus clavats al pedestal, mentre balanceja lleugerament el cos i la veu: Arribas fa que comenci a parlar molt a poc a poc, i de mica en mica anirà augmentant la velocitat, alhora que anirà apujant la llum que il·lumina l'escena. […] I quin gust tornar a veure la Paula Blanco dalt d'un escenari.

Sense pausa ni transició, d'un monòleg passem a l'altre. Oriol Genís ha esperat i escoltat pacientment la seva *partenaire*, i ara li toca garlar. […] El seu monòleg també comença amb calma, però quan agafa velocitat l'actor el fa anar per allà on vol. […] Xerrar, criticar, cantar, remugar… el personatge vomita les paraules de forma patològica («l'enraonar és com una purga») i es vanta que en una ocasió va estar parlant divuit hores seguides.

[…] Feu-me un favor i aneu a la Sala Atrium: […] veureu un espectacle que tracta el nostre patrimoni teatral amb intel·ligència i ens demostra que encara tenim molts tresors per descobrir.

Text adaptat a partir d'un article d'Oriol Puig Taulé. *Núvol* [en línia] (19 novembre 2024)

Comprovació:	

2a correcció:	

3a correcció:	

Etiqueta de l'estudiant

Institut d'Estudis Catalans

L'Institut d'Estudis Catalans ha tingut cura de la correcció lingüística i de l'edició d'aquesta prova d'accés